

[Foged.]

værdien. Værdien for landbruget løber op i helt andre tal. Den værdi, biavlens har for frugt- og frøavl, løber op i et tal, der i betænkningen er angivet til 140 mill. kr. pr. år, et enormt tal, et tal, der nok kan få os til at spekulere over, hvad vi skal gøre for, at bierne fortsat kan være tilstede i så stort tal, at de kan udføre deres samfundsnyttige arbejde. Jo mere man opdyrker jorden i Danmark, jo flere diger der jævnes, jo flere vige der udgrøftes, des mindre plads bliver der for de vilde bier, og derfor får honningsbierne en stedse stigende værdi. Det har tillige vist sig, at honningbierne i mange tilfælde er de væsentligste bestøvere af de af vore kulturplanter, der kræver bestøvning; det opgives f. eks. i betænkningen, at for hvidkløvers og alsikes vedkommende skal der honningbier til for overhovedet at få frøudbytte; med 100 pct.s nødvendighed skal honningbierne være der.

Honningbierne kan altså ikke undværes, og jeg vil gerne her, som jeg gjorde det ved behandlingen af loven om bekæmpelse af fluer, gøre opmærksom på den skadevirkning, de forskellige giftige bekæmpelsesmidler, der bruges mod fluer eller andre skadedyr, kan have. Der vil formodentlig en dag, når man bliver orienteret nok om det, komme en lov om beskyttelse af bierne også mod disse giftmidler. For vor frugtavl er det ligeledes strengt nødvendigt, at der er bier til stede til bestøvning. Det er i betænkningen anført, at hvis man lukker nogle blomstrende træer inde i et finmasket ståltrådsbur, vil de kun give et frugtudbytte på 1—5 pct. af udbyttet fra træer, der står lige ved siden af, men hvortil der er fri adgang. Disse tal er nok til at gøre opmærksom på, at der er nationalekonomiske værdier her, som må værnes.

Dette lovforslag tager imidlertid udelukkende sigte på sygdomsbekæmpelsen, og der er i betænkningen gjort rede for, hvorledes den direkte sygdomsbekæmpelse formodentlig i løbet af kort tid vil efterfølges af en formindskelse af det tab, vi nu har. Der regnes med et tab årlig på 2,9 mill. kr. ved de sygdomme, som denne lov omhandler; der er altså ca. 3 mill. kr. at indvinde, når dette arbejde kommer ordentligt i gang. Det er omtalt, hvilke arter smitsomme sygdomme der er, men man ved jo, at andre sygdomme er ved at dukke op hist og her i udlandet, og lovforslagets ordlyd vil gøre det muligt for landbrugsministeren at gribe ind, hvis de skulle dukke op i Danmark.

Man ved, at der er bipest i alle amter.

Man havde håbet at kunne standse den ved den allerede gældende bipestlov, men det har været umuligt. Det vil derfor være absolut nødvendigt at komme ind i et mere intensivt arbejde for at standse bipesten. Ifølge lovforslaget skal der, således som man nu ønsker at tilrettelægge og organisere arbejdet, være en tilsynsmand for hver ca. 75 km². Det er sikkert ganske rimeligt, hvis arbejdet skal kunne overkommes. Det er tillige rimeligt, at der i amtet findes en ledelse, og jeg tror, at såvel ledelsen som det nævn, der vil blive nedsat, vil være organer, som vil tjene sagen godt. Som der også er gjort rede for i bemærkningerne, er det sikkert rigtigt, at arbejdet nu frigøres fra biavlernes organisationer og kommer ind under nævnet, som er uafhængigt. Jeg håber, at loven vil medvirke til, at man hurtigt kan komme til at kunne frigive amter, erklære dem for fri for bipest, men den dag i dag er vi altså befængt med bipest i alle amter.

Der foreslås lidt kraftigere bestemmelser, end der har været tidligere; der er skærpede bekæmpelsesbestemmelser, der er skærpede forebyggelsesbestemmelser, og begge dele skal altså medvirke til at højne, skal vi sige, kulturen indenfor biavlens på en sådan måde, at vi tjener såvel biavlernes som landbrugets og frugtavlens interesse bedst. Der er bestemmelser om, at inden 24 timer efter at der er konstateret sygdom, skal man meddele det til en eller anden af de her nævnte organisationer. Også folk, der ikke er medlemmer af nogen organisation, skal melde det eventuelt til statens biavlsvforsøg, hvis de ikke er kendt med de lokale organisationer. Det bestemmes tillige, at hvis der konstateres bipest i en bigård, skal der indenfor en omkreds af 2 km foretages undersøgelse af samtlige bigårde. Det kunne nemlig tænkes, at sygdommen var kommet fra et helt andet sted end dér, hvor den konstateres, og det vil derfor være godt, hvis man kan få den lokaliseret. Der er naturligvis samtidig bestemmelser om, at sygdommen skal behandles og såvidt muligt bekæmpes efter de gældende love. Jeg håber, at biavlernes vil modtage de folk, der nu tvinges dem ind på livet, på en god måde. Disse kontrolforanstaltninger skal jo på ingen måde hindre dem i deres erhverv, tværtimod er det foranstaltninger, der skulle komme både dem og samfundet til gode.

Jeg mener ligesom den foregående ærede taler, at der er visse ting i dette lovforslag, som man måske burde se nærmere på, selv om det som helhed må siges at være godt